

ΔΡΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ Μ. ΜΠΟΥΣΙΑ
Μεγάλου Υμνογράφου τῆς τῶν Ἀλεξανδρέων Ἐκκλησίας

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΑΝΑΓΙΑΝ ΤΡΙΑΔΑ
ΤΗΝ ΟΜΟΟΥΣΙΟΝ ΚΑΙ ΑΔΙΑΙΡΕΤΟΝ
ΘΕΟΤΗΤΑ

ΑΘΗΝΑΙ 2008
ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΚΥΚΚΟΥ & ΘΗΛΛΥΡΙΑΣ

ΔΡΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ Μ. ΜΠΟΥΣΙΑ
Μεγάλου Ὑμνογράφου τῆς τῶν Ἀλεξανδρέων Ἐκκλησίας

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΑΝΑΓΙΑΝ ΤΡΙΑΔΑ
ΤΗΝ ΟΜΟΟΥΣΙΟΝ ΚΑΙ ΑΔΙΑΙΡΕΤΟΝ
ΘΕΟΤΗΤΑ

Ἐκδιδόμενος
Προνοία καὶ ἀναλώμασι
τοῦ Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Κύκκου
καὶ Προέδρου Τηλλυρίας
κ.κ. Νικηφόρου

ΑΘΗΝΑΙ 2008

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΑΝΑΓΙΑΝ ΤΡΙΑΔΑ
ΤΗΝ ΟΜΟΟΥΣΙΟΝ ΚΑΙ ΑΔΙΑΙΡΕΤΟΝ ΘΕΟΤΗΤΑ

Ποίημα Δρος Χαραλάμπους Μ. Μπούσια

Πρόνοια καὶ δαπάνη: Ἱερὰ Μητρόπολις Κύκκου καὶ Τηλλυρίας

Εἰκόνα ἐξωφύλλου: Βυζαντινὸ Μουσεῖο Ἀθηνῶν (15ος αἰώνας)

Φιλολογικὴ ἐπιμέλεια: Παρέση Τσιρίδου - Μπούσια, Φιλόλογος

© I. M. ΚΥΚΚΟΥ ΚΑΙ ΤΗΛΛΥΡΙΑΣ

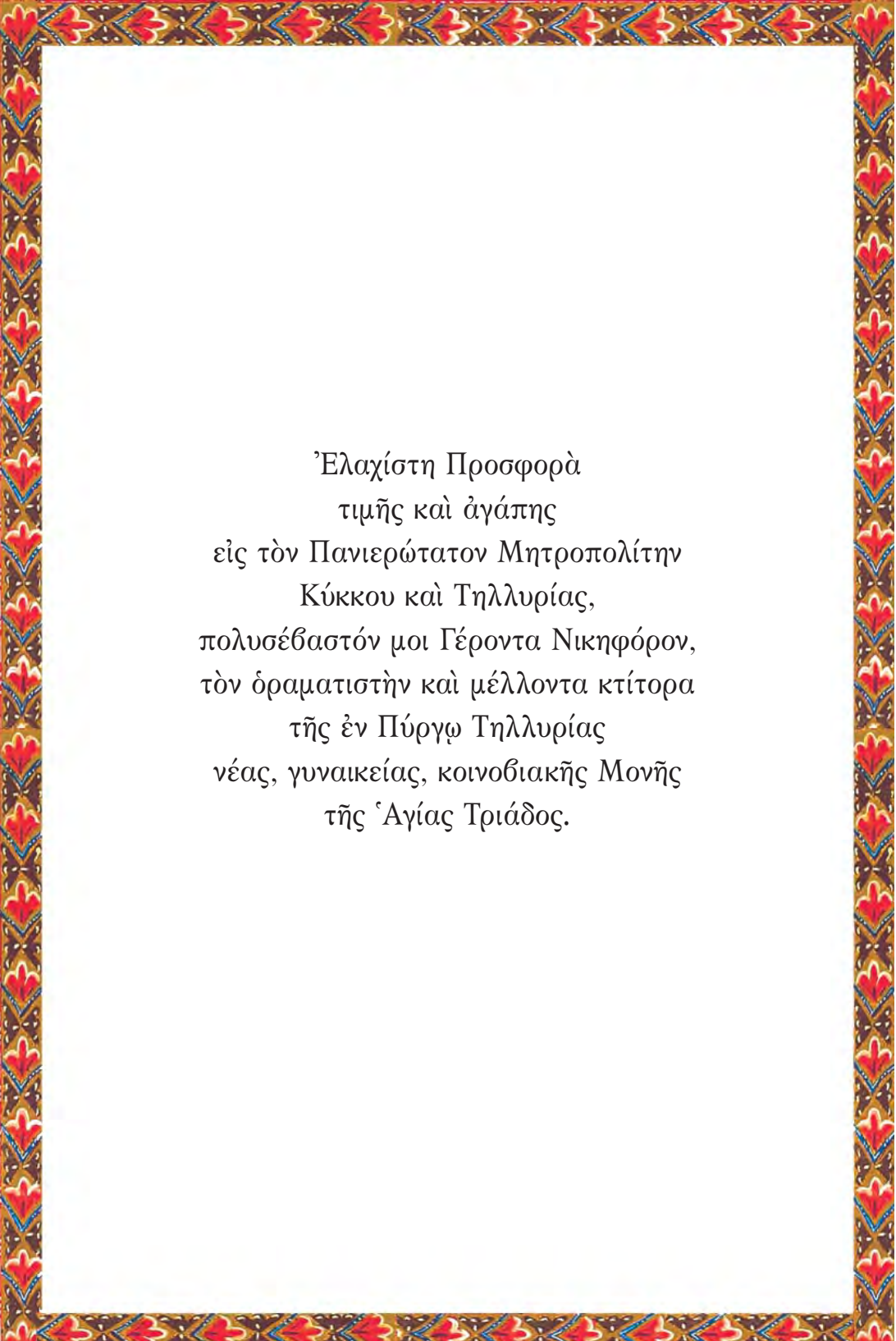
ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ Α.Β.Ε.Ε.

Ἀρτέμιδος 12-14, 116 36 Ἀθήνα

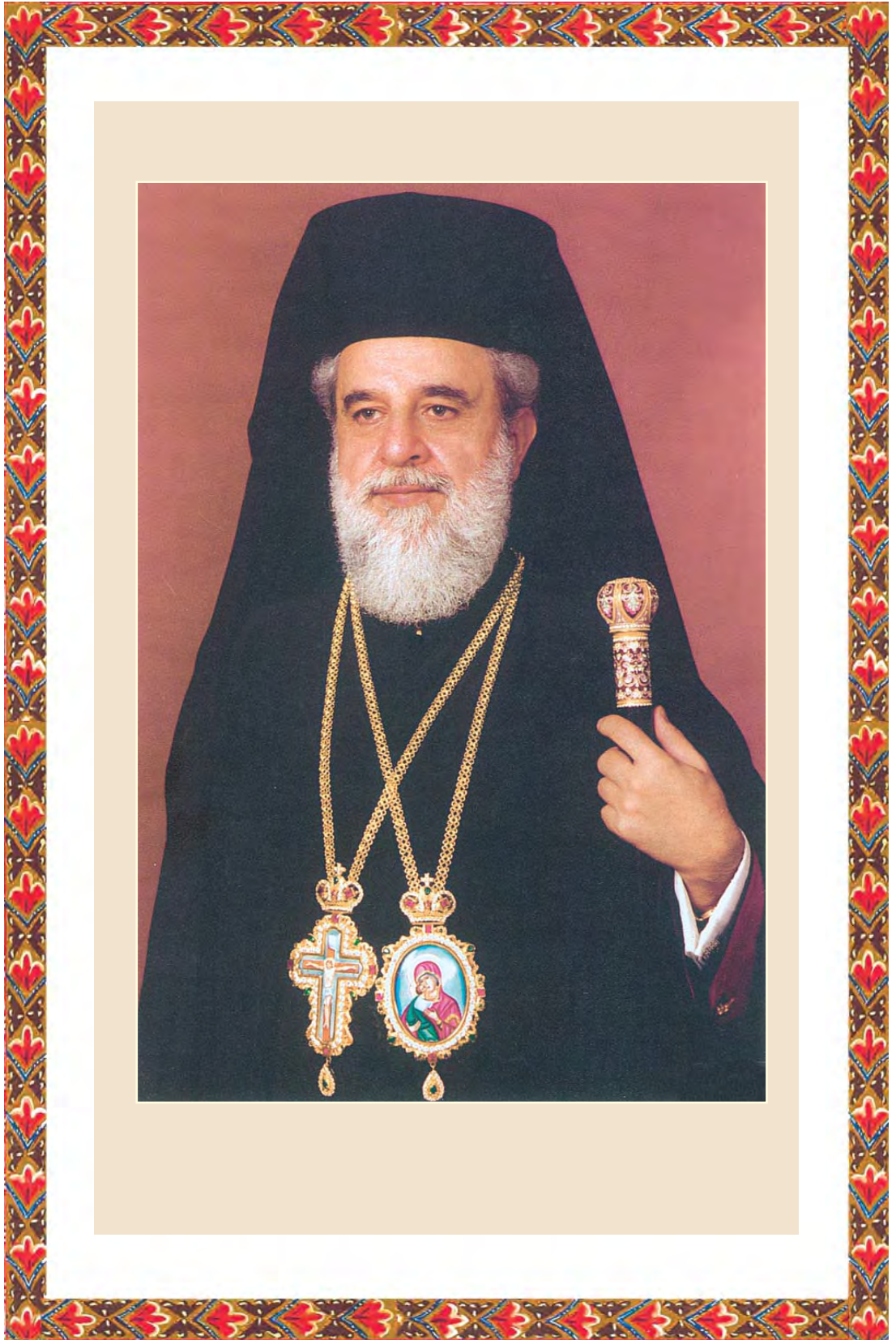
Τηλ.: 210921.7513, 210921.4820 • Fax: 210923.7031

www.epitafios.gr • e-mail: info@epitafios.gr

Ἐλαχίστη Προσφορὰ
τιμῆς καὶ ἀγάπης
εἰς τὸν Πανιερώτατον Μητροπολίτην
Κύκκου καὶ Τηλλυρίας,
πολυσέβαστόν μοι Γέροντα Νικηφόρον,
τὸν ὄραματιστὴν καὶ μέλλοντα κτίτορα
τῆς ἐν Πύργῳ Τηλλυρίας
νέας, γυναικείας, κοινοβιακῆς Μονῆς
τῆς Ἁγίας Τριάδος.

Εισαγωγικό Σημείωμα

ἐ κάθε προσευχή μας ξεκινᾶμε με τὴν ἐπίκληση τοῦ ὀνόματος τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ λέγοντας: «Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος». Στὸ Σύμβολο τῆς Ὁρθοδόξου πίστεώς μας ὁμολογοῦμε ἐξ ἄλλου τὴν πίστη μας στὸν Πατέρα, στὸν Υἱὸ καὶ στὸ Ἅγιο Πνεῦμα, στὴν ὁμοούσια καὶ ἀχώριστη Ἁγία Τριάδα. Διατρανώνουμε ὅτι πιστεύουμε «Εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα Παντοκράτορα... καὶ εἰς ἓνα Κύριον, Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ... καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον...». Πιστεύουμε, λοιπόν, στὴν Ἁγία Τριάδα, τὴν ἄχρονη καὶ ἀδιαίρετη Θεότητα, ποὺ ἔχει μία φύση, μία θέληση, μία ἐνέργεια, μία δύναμη καὶ ἐξουσία καὶ κυριότητα.

Ἡ μία αὐτὴ Θεότης διακρίνεται σὲ τρεῖς ὑποστάσεις, δηλαδὴ σὲ τρία πρόσωπα, κατὰ τέτοιο τρόπο, ποὺ νὰ διαφυλάσσεται ἡ ιδιότητα τοῦ κάθε προσώπου. Γιὰ τὴν ἔνσαρκη, ὅμως, οἰκονομία τοῦ ἐνὸς προσώπου τῆς Ἁγίας Τριάδος, τὸν Κύριό μας, Ἰησοῦ Χριστό, πιστεύουμε ὅτι ἔχει δύο φύσεις, τὴ θεία καὶ τὴν ἀνθρώπινη, καθὼς καὶ δύο θελήσεις καὶ ἐνέργειες συγκλειόμενες σὲ μία ὑπόσταση, δηλαδή, σὲ ἓνα πρόσωπο. Αὐτὸς ὁ προαιώνιος λόγος τοῦ Πατρὸς σαρκώθηκε κατὰ ὑπερφυσικὸ τρόπο, ἄρρητο καὶ ἀφεγάδιαστο ἀπὸ τὴν ἁγία Παρθένο, τὴν Κυρία Θεοτόκο. Ὁ ἴδιος ὁ Θεάνθρωπος Ἰησοῦς εἶναι τέλειος Θεὸς καὶ τέλειος ἄνθρωπος, ἀποτε-

λείται ἀπὸ μία ὑπόσταση καὶ εἶναι ἀπαθῆς κατὰ τὴ θεότητα καὶ παθητὸς ὡς πρὸς τὸ ἀνθρώπινο πρόσλημμα.

Τὴν Ἁγία Τριάδα, τὸν Πατέρα, τὸν Υἱὸ καὶ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα, ὡς τρία πρόσωπα μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς εἰκόνας, περιγράφει μὲ τὰ ἐξῆς θεόσοφα λόγια ὁ Μέγας Ἰωάννης, ὁ Δαμασκηνός, ὁ κορυφαῖος ποιητὴς καὶ ὑμνογράφος τῆς Ἐκκλησίας μας, ἡ παναρμόνια λύρα τοῦ Πνεύματος: «Τρεῖς χαρακτηριστικῆς, ἀλλὰ μία ὑπόσταση· τρεῖς ὑποστάσεις, ἀλλὰ μία θεότητα· τρία ιδιώματα, ἀλλὰ μία οὐσία· τρεῖς ἐνέργειες, ἀλλὰ μία χάρις· τρεῖς ὑπάρξεις, ἀλλὰ μία ἰσότης· τρεῖς ἀναγνωρίσεις, ἀλλὰ μία δόξα· τρία ὀνόματα, ἀλλὰ μία ὁμολογία· τρεῖς ὁμολογίες, ἀλλὰ μία πίστις· Ὁ Θεὸς εἶναι οὐσία ἀπαράλλακτη, ἡ ὁποία δημιούργησε ὅσα ὑπάρχουν. Ὁ Θεὸς εἶναι ὑψιστο φῶς καὶ ἀπλησίαστο, πὺ οὔτε μὲ τὸ νοῦ κατανοεῖται οὔτε μὲ τὸ λόγο περιγράφεται».

Στὸ Δοξαστικὸ τῆς Κυριακῆς τῆς Πεντηκοστῆς, πὺ ψάλλεται σὲ ἦχο πλ. δ' καὶ εἶναι ποιητικὸ ἔργο τοῦ Δεσπότη Λέοντος, δοξάζεται ἡ Ἁγία Τριάδα ὡς μία δύναμη, μία οὐσία, μία θεότητα, πρὸς τὴν ὁποία ὅλοι ἀναφωνοῦμε: «Ἅγιος ὁ Θεός», δηλαδὴ ὁ Πατέρας, «ὁ τὰ πάντα δημιουργήσας δι' Υἱοῦ συνεργία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος». «Ἅγιος ἰσχυρός», δηλαδὴ ὁ Υἱός, «δι' Οὗ τὸν Πατέρα ἐγνώκαμεν καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐπεδήμησεν ἐν κόσμῳ». «Ἅγιος ἀθάνατος», δηλαδὴ τὸ Παράκλητο Πνεῦμα, «τὸ ἐκ Πατρὸς ἐκπορευόμενον καὶ ἐν Υἱῷ ἀναπαυόμενον».

Ὁ Πατέρας εἶναι μοναδικὸς καὶ χαρακτηρίζεται Παντοκράτορας, ἄναρχος, αἰδιος, ἀθάνατος, ἀπερίβλεπτος, ἀνερμήνευτος, ἀτελείωτος, ἀδιάδοχος, ἀκίνητος, ἀνεξερεύνητος. Ὁ Υἱὸς ὁ μονογενὴς τοῦ Πατρὸς, ὁ Ἅγιος Λόγος τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, ὀνομάζεται καὶ ἄρρητο γέννημα, ἀνεπανάληπτος λόγος, ἀόρατος νοῦς, φῶς, ζωὴ, ἥλιος δικαιοσύνης, ποιμένας, θύρα, ὁδὸς καὶ ἀμνός. Τὸ ἅγιο Πνεῦμα, τὸ κυρίαρχο καὶ ζωοποιό, εἶναι φιλόανθρωπο, οὐσιαστικὸ, ὑπαρκτό, ἐνυπόστατο, σταθερό, διαπεραστικὸ, ἀμέριμνο, δύναμη ἁγιαστικῆ, ὁμοούσιο μὲ τὸν Πατέρα καὶ τὸν Υἱό. Λέγεται Πνεῦμα, ἐπειδὴ «ὅπου θέλει πνεῖ» (Ἰω. γ' 8).

Ἡ Ἁγία Τριάδα φανερώθηκε στοὺς ἀθρώπους κατὰ τὴν ὥρα τῆς Βαπτίσεως στὸν ποταμὸ Ἰορδάνη τοῦ Θεοῦ Λόγου ἀπὸ τὸν Ἰωάννη τὸν Πρόδρομο. Κατ' αὐτὴν ἀκούσθηκε ὁ Πατέρας νὰ ὁμολογεῖ τὸν Υἱό, «Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός» (Ματθ. γ' 17), καὶ παρουσιάσθηκε τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιο «καταβαῖνον ὡσεὶ περιστέρα» (Ματθ. γ' 16). Αὐτὸ τὸ Πανάγιο Πνεῦμα ἀργότερα, τὴν ὥρα τῆς Πεντηκοστῆς, κατέβηκε σὰν πύρινη γλῶσσα καὶ κάθησε στὶς κεφαλές τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων καὶ τοὺς ἀλλοίωσε κἀνοντάς τους ἀπὸ ἀσόφους σοφούς, ἀπὸ ἀλιεῖς ἰχθύων ἀλιεῖς ἀνθρώπων. Τὴ φωνὴ τοῦ Θεοῦ Πατρὸς ἄκουσαν ἐκστατικοὶ καὶ οἱ πρόκριτοι τῶν Μαθητῶν στὸ ὄρος Θαβὼρ κατὰ τὴ στιγμὴ τῆς λαμπρῆς τοῦ Θεοῦ Λόγου Μεταμορφώσεως νὰ λέγει: «Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα· Αὐτοῦ ἀκούετε» (Ματθ. ιζ' 5). Τὸ σαρκωμένο ἐξ ἄλλου Λόγο τοῦ Θεοῦ κατὰ παράδοξο τρόπο εἶδε ἀπολογούμενος στὸ συνέδριο τῶν Ἰουδαίων καὶ ὁ Πρωτομάρτυς Στέφανος «ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ ἐστῶτα» (Πράξ. ζ' 56).

Τὸ μυστήριον τῆς Ἁγίας Τριάδος μὲ πολὺ παραστατικὸν τρόπο ἐξήγησε ἐνώπιον τῆς Πρώτης Οἰκουμενικῆς Συνόδου ὁ ἀπλὸς καὶ ἀγράμματος κατὰ κόσμον, ἀλλὰ σοφὸς κατὰ Θεὸν Ἅγιος Σπυρίδων, ὁ Ἐπίσκοπος Τριμυθοῦντος. Αὐτὸς ἐξήγησε τὸ μέγα αὐτὸ μυστήριον ἐνώπιον τῆς Πρώτης Οἰκουμενικῆς Συνόδου παίρνοντας στὰ χέρια τοῦ ἕνα κεραμίδι καὶ σφίγγοντάς το εἶπε: «Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρός» καὶ εὐθύς μὲ τὴ χάρι τοῦ Θεοῦ τὸ πῦρ μὲ τὸ ὁποῖο εἶχε αὐτὸ ψηθεῖ ἀνέβηκε πρὸς τὰ ἄνω· εἶπε κατόπιν· «Καὶ τοῦ Υἱοῦ» καὶ εὐθύς τὸ νερὸ μὲ τὸ ὁποῖο αὐτὸ πλάσθηκε ἔτρεξε πρὸς τὰ κάτω· καὶ πάλι εἶπε: «Καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος» καὶ ἀνοίγοντας τὸ χέρι τοῦ ἔδειξε σ' ὅλους νὰ ἔχει μείνει σ' αὐτὸ μόνον τὸ χῶμα, ἀπὸ τὸ ὁποῖο αὐτὸ κατασκευάσθηκε. Μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ ἀπέδειξε ὅτι, ὅπως τὸ κεραμίδι, τὸ ὁποῖο μᾶς παρουσιάζεται μὲ μία φύση καὶ οὐσία, εἶναι τρισύνθετο, ἔτσι καὶ ἡ Ἁγία Τριάδα, ἡ ὁποία ἀποτελεῖται ἀπὸ τρία Πρόσωπα καὶ τρεῖς ὑποστάσεις, τὸν Πατέρα, τὸν Υἱὸ καὶ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα, εἶναι ἕνας Θεός, μιὰ Οὐσία ἄρρητη

καὶ ἀκατάληπτη, ὥστε εἶναι ἀδύνατο νὰ τὴ χωρέσει ὁ ἀνθρώπινος νοῦς, ὅπως δὲν μπορεῖ νὰ χωρέσει ἓνα μπουκάλι ὅλο τὸ νερὸ τῶν ὠκεανῶν ἢ ἓνα δοχεῖο ὅλη τὴν ἄμμο τῆς θάλασσας.

Πρόλογος

Τὰ Μοναστήρια μας ἀποτελοῦν ἐνδiciaitήματα κάθε καλοῦ, ἐργαστήρια ἀρετῆς καὶ ἀντίτυπα τῶν ἐπουρανίων δωμάτων, ἀφοῦ οἱ μονάζοντες ἀκολουθοῦν τὴν ἰσάγγελη πολιτεία καὶ προσπαθοῦν νὰ μιμηθοῦν τοὺς τρόπους τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων νεκρώνοντας τὴ σάρκα καὶ ζωοποιώντας τὸ πνεῦμα. Δίνουν, δηλαδή, αἶμα, γιὰ νὰ λάβουν πνεῦμα. Πνευματικὴ κυψέλη γιὰ τοὺς μοναχοὺς τὸ Μοναστήρι, ἀλλὰ καὶ κέντρο ἔλξεως τῶν πιστῶν, τόπος ἡσυχασμοῦ καὶ ἀνατάσεώς τους πρὸς οὐράνιες ἐπάλξεις, πρὸς τὸ μαγνητικὸ κέντρο ὅλων αὐτῶν ποὺ θέλουν ἢ ζωὴ τους νὰ εἶναι χριστοκεντρικὴ, νὰ περιστρέφονται ἀπλανῶς γύρω ἀπὸ τὸ Σωτήρα μας Χριστό, ποὺ εἶναι τὸ Φῶς τοῦ κόσμου, ἡ Ὁδός, ἡ Ἀλήθεια, ἡ πηγὴ τοῦ ἁγιασμοῦ μας, ἡ Ζωὴ ἢ ἀληθινὴ. Τὰ Μοναστήρια συνήθως κτίζονται στὶς ὠραιότερες τοποθεσίες μιᾶς περιοχῆς καὶ ἀποτελοῦν ὄχι μόνο τόπους ἁγιασμοῦ, ἀλλὰ καὶ πολιτισμοῦ, ἀφοῦ σ' αὐτὰ καλλιεργοῦνται οἱ καλὲς τέχνες, τὰ γράμματα καὶ οἱ ἐπιστῆμες.

Στὸν ὄμορφο Πύργο τῆς Τηλλυρίας, σὲ περίβλεπτη τοποθεσία, ἀποφασίσαμε κι ἐμεῖς νὰ κτίσουμε ἓνα ὄμορφο, γυναικεῖο, κοινοβιακὸ Μοναστήρι στὸ ὄνομα τῆς Ἁγίας Τριάδος. Ἡ νεοσύστατη Μητρόπολη Κύκκου καὶ Τηλλυρίας, ἐνῶ σεμνύεται γιὰ τὸ ἀνδρικό κοινόβιο, τὸ ἱερὸ παλλάδιο τῆς Παναγίας τοῦ Κύκκου, τὸ ἐξάκουστο καὶ φημισμένο Μοναστήρι ἀνὰ τὴν ὑφήλιο, ἐστερεῖτο ἐνὸς γυναικειοῦ Μοναστηριοῦ. Ἔτσι, ἀνάμεσα στὰ πρῶτα μελήματα τῆς Ἐπισκοπικῆς

μας στην Τηλλυρία Διακονίας θέσαμε την ίδρυση του Μοναστηριού της Ἁγίας Τριάδος. Μαζὶ μὲ τις ἄλλες κτιτορικές μας μέριμνες ἀναθέσαμε καὶ στὸν οἰκείο μας ὑμνογράφο, τὸ φίλτατο Καθηγητὴ, Δόκτορα Χαράλαμπο Μπούσια, τὴ σύνθεση ἑνὸς Παρακλητικοῦ Κανόνος στὴν Ἁγία Τριάδα μὲ σκοπὸ ὄχι μόνον τὴν ἔκδοσή του σὲ ἰδιαίτερο τεῦχος πρὸς χρῆση τῶν πιστῶν, ἀλλὰ καὶ τὴ μελοποίησή του καὶ κυκλοφορία εἰδικοῦ δίσκου, στὸν ὁποῖο θὰ ἀποδίδεται αὐτὸς ἀπὸ τὴ χορωδία τῆς Ἱερᾶς μας τοῦ Κύκκου Μονῆς. Ἡ ἐμπνευσμένη σύνθεση τοῦ Παρακλητικοῦ αὐτοῦ Κανόνος δὲν ἄργησε, καὶ σήμερα βρισκόμαστε στὴν εὐχάριστη θέση νὰ σᾶς τὸν προσφέρουμε. Θερμὲς εὐχαριστίες ὀφείλουμε στὸ συντάκτη της γιὰ τὴν ἐμμελῆ σύνθεση τοῦ ἄκρως δογματικοῦ αὐτοῦ πονήματος, καθὼς καὶ στὴ σύζυγό του, κυρία Παρέση Τσιρίδου-Μπούσια, Φιλολόγο, γιὰ τὴ φιλολογικὴ ἐπιμέλεια τῆς ἐκδόσεως. Τέλος εὐχομαι σὲ ὅλους ἢ χάρι τῆς Παναγίας Τριάδος, τῆς τρισυποστάτου καὶ ἀδιαιρέτου Θεότητος, νὰ εὐλογεῖ, νὰ σκέπει καὶ νὰ ἀγιάζει ὅλους μας μέχρι τῆς συντελείας τῶν αἰώνων.

Ὁ Μητροπολίτης Κύκκου καὶ Πρόεδρος Τηλλυρίας
Νικηφόρος

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΑΝΑΓΙΑΝ ΤΡΙΑΔΑ ΤΗΝ ΟΜΟΟΥΣΙΟΝ ΚΑΙ ΑΔΙΑΙΡΕΤΟΝ ΘΕΟΤΗΤΑ

Ποίημα Δρος Χαραλάμπους Μ. Μπούσια

Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως τὸ Κύριε εἰσάκουσον,
μεθ' ὃ τὸ Θεὸς Κύριος, ὡς συνήθως, καὶ τὸ ἐξῆς:

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τριάς Ἁγία, τρισυπόστατον κλέος,
Πάτερ προάναρχε, συνάναρχε Λόγε
καὶ Πνεῦμα τὸ πανάγιον, εὐλόγει ἀεὶ
τοὺς δοξολογοῦντάς Σε, Τρισαγία Θεότης,
καὶ ἐκδεχομένους Σου ἀρωγὴν τὴν ἐτοίμην
καὶ προστασίαν, ἦνπερ δασιλῶς
ἡμῖν δεικνύεις, χειρῶν Σου τοῖς πλάσμασι.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Οὐ σιωπήσομέν ποτε, Θεοτόκε,
τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι.

Εἰ μὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα,
τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσούτων κινδύνων;
Τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους;
Οὐκ ἀποστῶμεν, Δέσποινα, ἐκ σοῦ·
σοὺς γὰρ δούλους σῶζεις ἀεὶ ἐκ παντοίων δεινῶν.

Εἶτα ὁ Ν΄ Ψαλμὸς καὶ ὁ Κανὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

«Παναγία Τριάς, μία Θεότης, σῶσον ἡμᾶς. Χ. Μ.»

Ῥδὴ α΄. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Ἁγία Τριάς, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Παράσχου Σὴν χάριν τοῖς εὐλαβῶς
Σὲ δοξολογοῦσιν
ἀενάως, σεπτὴ Τριάς,
φιλόανθρωπε Πάτερ, θεῖε Λόγε
καὶ Πνεῦμα ζῶν, συμπαθὲς καὶ ζωήρρυτον.

Ἁγία Τριάς, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Αἰνοῦντες, Ἁγία Τριάς, τὴν Σὴν
ἀπρόσιτον δόξαν,
θαυμασίων Σου τὴν πληθὺν
καὶ κράτος τὸ θεϊόν Σου βοῶμεν·
Σῶσον ἡμᾶς, Θεαρχία τρισάκτινε.

Ἁγία Τριάς, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ναοὺς ἀγιότητος εὐπρεπεῖς,
Τριάς Παναγία,
τὰς καρδίας ἡμῶν ταχὺ
ἀνάδειξον τῶν δοξολογούντων
εἰς τοὺς αἰῶνας αἰώνων τὸ κράτος Σου.

Ἐπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐλόχευτον Τόκον σου ἔκτενῶς,
Τριάδος τὸν Ἕνα,
ἐκδυσώπει, Μῆτερ Θεοῦ,
τηρεῖν ἀσινεῖς τοὺς σοὺς οἰκέτας
ἐπιβουλῆς τοῦ δεινοῦ πολεμήτορος.

Ἐὐδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

ἘΑγία Τριάς, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἐρηγορεῖν καθ' ἐκάστην
καὶ ἀκλινῶς εὐχεσθαι
δούλους Σου ἀξιώσον πάντας
Σὴν ἀγαθότητα
ὑμνοῦντας διηνεκῶς
ῶδαῖς καὶ ὕμνοις εὐτάκτοις,
φύσις Τρισυπόστατε
καὶ ὁμοούσιε.

ἘΑγία Τριάς, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἐἰσχυροὺς σοὺς οἰκέτας
δειξον, Τριάς πάνσεπτε,
ἐν ταῖς καθ' ἡμέραν τοῦ βίου
μάχαις τοὺς μέλλοντας
τὴν παναλκῆ Σου ἰσχύν,
Πάτερ καὶ Λόγε καὶ Πνεῦμα,
μία τρισυπόστατος
χάρις καὶ δύναμις.

Ἄγία Τριάς, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἄ κατὰληπτε Πάτερ,
Υἱὲ σεπτέ, ἄχρονε,
Πνεῦμα χαριτόβρυτον, Κτίστα
πάσης τῆς κτίσεως,
ἀθανασίας πηγῆ,
πρὸς ἀθανάτους ἐπάλξεις
ὑψωσον τοὺς μέλλοντας
Σοῦ τὰ θαυμάσια.

Ἐπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τ ρυχομένων προστάτις,
Μῆτερ Θεοῦ πάναγνε,
Κεχαριτωμένη Παρθένε,
σκέπη καὶ πρόμαχε
ἐμπεριστάτων πολλῶν,
καμνόντων καὶ πενομένων
ἄρωγέ, προσφύγων σου
ζόφον διάλυσον.

Ἐ πάκουσον,
Τριάς Ἄγία, δεήσεων οἰκετῶν Σου
καὶ παράσχου ἡμῖν ταχὺ ἐν βίῳ τὰ πρόσφορα,
φιλόανθρωπε Πάτερ, Υἱὲ καὶ Πνεῦμα.

Ἐ πίβλεψον
ἐν εὐμενείᾳ, πανύμνητε Θεοτόκε,
ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν
καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Αἵτησις καὶ τὸ Κάθισμα·

Ἦχος β΄. Πρεσβεία θερμή.

Ἄγια Τριάς, Θεότης ὁμοούσιε,
τρισήλιον φῶς, φωτίζον τὸ στερέωμα,
ἀνεξίκακε Κύριε,
σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ Πνεῦμα Ἅγιον,
ἡμῶν σκοτίαν σκέδασον παθῶν
αὐγαῖς φιλανθρώπου συμπαθείας Σου.

ᾠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα, Κύριε.

Ἄγια Τριάς, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ρωμαλέου φρονήματος
πλήσον τοὺς δοξάζοντας ὕμνοις πρέπουσι
θεῖον κράτος Σου ἀείποτε,
ὦ Τριάς Ἄγια, ἀναλλοίωτε.

Ἄγια Τριάς, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἰξευτοῦ πάγας σθένει Σου
θραῦσον τοῦ ἀρχαίου, Τριάς πανεύφημε,
Θεαρχία ἀνυπέρβλητε,
ἄχραντε, ἀμίαντε καὶ ἄναρχε.

Ἄγια Τριάς, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἀλγηδόνας θεράπευσον,
ἐν τρισὶ προσώποις καὶ ὑποστάσεσι
μία φύσις τε καὶ δύναμις,
ἰατρὲ βροτῶν, Τριάς αἰοίδιμε.

Ἵπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Κοί, Μητρόθεε, κράζομεν·
ἴσθι παραστάτις ἐν βίου κλύδωσι
καὶ ἰθύντειρα πρὸς ἄκλυστον
ὄρμον πάντων τῶν μακαριζόντων σε.

Ῥδὴ ε΄. Φώτισον ἡμᾶς.

Ἄγία Τριάς, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Μέμνησο ἡμῶν
Θεαρχία προαιώνιε,
καὶ νεότητος συγχώρησον ἡμῖν
ἀμπλακήματα ὡς ἄγαν εὐσυμπάθητος.

Ἄγία Τριάς, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἰστορ τῶν παθῶν
τῶν ἡμῶν κρυφίων, Κύριε,
ἐλευθέρωσον αὐτῶν ἡμᾶς ταχύ,
πανσθενὲς Τριάς, Θεὲ ἀνεξιχνίαστε.

Ἄγία Τριάς, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Αβυσσον τῶν Σῶν
οἰκτιρμῶν ἀντίθεες, Κύριε,
τῶν ἡμῶν πλημμελημάτων ὀχετῶ,
τρισπόστατε Θεέ, ἐλέους χεῖμαρρε.

Ἵπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θραῦσον τοῦ ἐχθροῦ
τὴν ἰσχύν, Θεογεννήτρια,
βακτηρία μητρικῶν σου προσευχῶν
πρὸς τὸν Ἕνα τῆς Τριάδος, Ὄν ἐκήησας.

Ῥδὴ στ'. Τὴν δέησιν.

Ἁγία Τριάς, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Εὐφρόσυνον ἡμαρ ἐξανάτειλον
ποθεινῆς ἐπιστροφῆς εἰς σκηνώσεις
τὰς οὐρανίους, Τριάς Παναγία,
ἔνθεν δεσπόζεις ἀπάσης τῆς κτίσεως,
ἦνπερ ἰδίαις Σου χερσί,
Πάτερ, Λόγε καὶ Πνεῦμα, ἐποίησας.

Ἁγία Τριάς, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ομόσκηνε, συμπαθές, ἰσότημε,
ἀδιαίρετε Τριάς, Θεαρχία
τρισοφαές, Πάτερ, Λόγε καὶ Πνεῦμα,
εἰς τὸν καιρὸν γήρωσ μη ἀπορρίψης με,
ἀλλὰ ἀξίωσον τυχεῖν
εὐφροσύνης σὺν Σοὶ αἰωνίου με.

Ἁγία Τριάς, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Τρισάκτινε Θεαρχία, Κύριε,
ὁ οἰκῶν μόνος ἀπρόσιτον φέγγος,
τοὺς πεπτωκότας εἰς ζόφον κακίας
καὶ ἀμαρτίας ἀχρεῖους οἰκέτας Σου
ἀνάστησον καὶ Σῶ φωτί,
τῷ ἀδύτῳ ἡμᾶς καταλάμπρυνον.

Ἐπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ηπάνσεπτος Μήτηρ τοῦ Παντάνακτος,
ἀγαθὴ Παντοβασίλισσα, σκέπε
τοὺς ὑμνητάς σου καὶ ρύου ἀνάγκης
καὶ συμφορῶν καὶ δεινῶν περιστάσεων

τοὺς σὲ ὡς θείαν ἄρωγὸν
καὶ προστάτιν ἀεὶ μεγαλύνοντας.

᾽Επάκουσον,
Τριάς Ἁγία, δεήσεων οἰκετῶν Σου
καὶ παράσχου ἡμῖν ταχὺ ἐν βίῳ τὰ πρόσφορα,
φιλάνθρωπε Πάτερ, Υἱὲ καὶ Πνεῦμα.

᾽Αχραντε,
ἢ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως
ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα, δυσώπησον
ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρρησίαν.

Αἴτησις καὶ τὸ Κοντάκιον·
᾽Ηχος β'. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Πάτερ προάναρχε, Λόγε συνάναρχε
καὶ ὁμοούσιον Πνεῦμα, τρισήλιε
Θεέ, τὸ πλάσμα χειρῶν Σου ἐλέησον
ὡς εὐσυμπάθητος καὶ καθοδήγησον
ἡμᾶς πρὸς δρόμον εὐθὺν καὶ σωτήριον.

Προκείμενον.

Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν
Αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα.

Στίχος. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός.

Εὐαγγέλιον· κατὰ Ματθαῖον (Κεφ. ιη' 10 - 20).

Ἐἶπεν ὁ Κύριος· Ὁρᾶτε μὴ καταφρονήσητε ἐνὸς τῶν
μικρῶν τούτων...

Ζήτει τῇ Δευτέρᾳ μετὰ τὴν Πεντηκοστήν.

Δόξα.

Πάτερ, Λόγε, Πνεῦμα,
Τριάς ἢ ἐν μονάδι,
ἐξάλειπον τὰ πλήθη
τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου
πρεσβείαις, Ἐλεῆμον,
ἐξάλειπον τὰ πλήθη
τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Προσόμοιον. Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Στίχος. Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα
ἔλεός Σου καὶ κατὰ τὸ πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν Σου
ἐξάλειπον τὸ ἀνόμημά μου.

“Η λιε τρισάκτινε,
Τριάς σεπτῆ, Φῶς τοῦ κόσμου,
Θεαρχία πάμφωτε,
Κύριε ἀόρατε
καὶ ἀμίαντε,
Πάτερ προάναρχε
σὺν τῷ συνανάρχῳ
Λόγῳ καὶ τῷ θείῳ Πνεύματι,
ξηρὰν καὶ θάλασσαν
καὶ τῶν οὐρανῶν τὸ στερέωμα
ὁ πήξας διὰ λόγου Σου
καὶ δημιουργήσας τὸν ἄνθρωπον,
πέμψον ἐκ τοῦ ὕψους
τῆς δόξης Σου πλουσίως οἰκτιρμούς

ἡμῖν καὶ ἄμετρον ἔλεος
τοῖς δοξολογοῦσί Σε.

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου...

Ῥοδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ἄγία Τριάς, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Κοτασμὸν ἁμαρτίας
καὶ παθῶν χαμαιζήλων
ἡμῶν ἀπέλασον
ἀχλύν, Τριάς Ἄγία,
Πάτερ, Υἱὲ καὶ Πνεῦμα,
ὡς οἰκῶν φῶς ἀπρόσιτον,
Θεὲ οἰκτίρμον, λαμπρέ,
τῆς συμπαθείας κέρας.

Ἄγία Τριάς, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Κωφροσύνης χιτῶνα,
εὐσεβείας Σὸν δοῦλον,
Τριάς πανεύφημε,
καὶ τῆς δικαιοσύνης
ἱμάτιον, Θεέ μου,
ἔνδυσόν με, τρισήλιε,
ἵνα ᾧδαῖς ἱεραῖς
ἀεὶ δοξολογῶ Σε.

Ἄγία Τριάς, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

ῤτρισσόκλεον φάος,
Τρισαγία Θεότης,
ἡμῶν ἐπάκουσον
καὶ πλησον τὰς καρδίας

τῶν Σε δοξολογούντων
χαρμονῆς, μόνε πρόξενε
βροτείου γένους χαρᾶς,
Πάτερ, Υἱὲ καὶ Πνεῦμα.

Ἐπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σωτηρίαν τῷ γένει
ἔδωρήσω μερόπων
διὰ τοῦ Τόκου σου,
ένος ἐκ τῆς Τριάδος
τῆς πανσθενοῦς, Παρθένε,
τῆς πηγῆς ἀγαθότητος
καὶ μόνου Δημιουργοῦ
ἀπάσης οἰκουμένης.

ᾠδὴ η΄. Τὸν Βασιλέα.

Ἄγία Τριάς, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ούροδορόμον
ὑπόδειξόν μοι πορείαν
τῷ Σῶ δούλῳ, Τριάς Παναγία,
Πάτερ σὺν τῷ Λόγῳ
καὶ Πνεύματι τῷ θείῳ.

Ἄγία Τριάς, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Νωθέος βίου
δειξον ἡμᾶς ὑπερτέρους
Σε δοξάζοντας, Κύριε πάντων,
ἄναρχε Θεέ μου,
Τριάς Ἐπεραγία.

Ἁγία Τριάς, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἡδυπαθείας
τρυφήν ἀρνήσασθαι πάντας
καταξίωσον Σοὺς ὑμνηπόλους,
τρισυγές Θεότης,
ὑπερδεδοξασμένη.

Ἐπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Μώρανον πάντας
ἡμῶν ἐχθρούς, Θεοτόκε,
τοὺς ζητοῦντας ἡμᾶς ἀπορρίψαι,
Κεχαριτωμένη,
εἰς βόθρον ἁμαρτίας.

Ῥδὴ Θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Ἁγία Τριάς, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἀμύμονας, ἀσπίλους
τήρει καὶ ἀφθόρους
καὶ ἀσινεῖς βελεμνῶν τοῦ ἀλάστορος,
Τριάς Ἁγία, τοὺς πίστει δοξολογοῦντάς Σε.

Ἁγία Τριάς, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Συλλήπτωρ ἐν τῷ βίῳ
πέλεις οἰκετῶν Σου
καὶ συνεργὸς καὶ προστάτης καὶ πρόμαχος,
Τριάς Ἁγία, ἐλέους πηγὴ ἀκένωτε.

Ἁγία Τριάς, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Χρωτὸς τῶν οἰκετῶν Σου
θεραπεία, Πάτερ

σὺν Σῶ Υἱῶ καὶ τῷ Πνεύματι, ἴασαι
ἡμῶν κατώδυνα ἄλγη, Τριάς πανεύφημε.

Ἐπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Μυρσίνας καὶ ἰάσμοις
ἕμνων στέφομέν σε,
Θεογεννήτορ, ἡμῶν καταφύγιον
ἐν πειρασμοῖς καὶ κινδύνοις καὶ περιστάσεσι.

Ἄξιόν ἐστι ... καὶ τὰ παρόντα Μεγαλυνάρια·

Δεῦτε ἀνυμνήσωμεν ἐν χορῷ
τὴν σεπτὴν Τριάδα,
τὸν Πατέρα καὶ τὸν Υἱὸν
καὶ τὸ θεῖον Πνεῦμα,
τὴν μίαν Θεαρχίαν,
ἰσχύν, οὐσίαν, φύσιν
καὶ κυριότητα.

Πόθῳ τὴν Τριάδα τὴν πανσθενῆ
τῶν βροτῶν χορεῖαι
νῦν δοξάσωμεν καὶ φαιδροῖς
ἕμνοις τὸν Πατέρα
τιμήσωμεν καὶ Λόγον
σὺν Πνεύματι τῷ θείῳ
πάντες γηθόμενοι.

Πέμψον τὰ ἐλέη Σου δασιλῶς
ἐφ' ἡμᾶς Σὸν κράτος
νῦν δοξάζοντας, Τρισαυγὲς
Ἥλιε, Θεότης
πανένδοξε, καὶ ῥῦσαι
ἡμᾶς τῆς ἐπηρείας
τοῦ παναλάστορος.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν εὐλαβῶς
κτίσεως ἀπάσης
τὸν Δεσπότην καὶ Ποιητὴν,
ἄναρχον Πατέρα
σὺν Λόγῳ συνανάρχῳ
καὶ Πνεύματι Ἁγίῳ,
μίαν Θεότητα.

Πάτερ Παντοκράτορ, Δημιουργέ
κτίσεως ἀπάσης
σὺν τῷ Λόγῳ Σου τῷ σεπτῷ
καὶ συναϊδίῳ
νῦν Πνεύματι, βοήθει
τοῖς Σὲ δοξολογοῦσιν
ὑμνοῖς ἀείποτε.

Δούλοισ σου ἰλάσθητι, τρισαυγές
ὄντως Θεαρχία,
καὶ γαυρίαμα τοῦ ἐχθροῦ
ἅπαντας πατῆσαι,
Τριάς ὑπεραγία,
ἀξίωσον τοὺς πίστει
δοξολογοῦντάς Σε.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί,
Πρόδρομε Κυρίου,
Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς,
οἱ Ἅγιοι πάντες,
μετὰ τῆς Θεοτόκου
ποιήσατε πρεσβείαν
εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τὸ Τρισάγιον καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον·

Ἀπολυτίκιον. ᾠχος πλ. δ'.

Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
ὁ πανσόφους τοὺς ἄλιεις ἀναδείξας,
καταπέμψας αὐτοῖς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον,
καὶ δι' αὐτῶν τὴν οἰκουμένην σαγηνεύσας,
Φιλάνθρωπε, δόξα Σοι.

Ἔτερον. ᾠχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Προσκυνοῦντες Θεότητα τρισυπόστατον,
Πατέρα, Λόγον καὶ Πνεῦμα,
Τριάδα τὴν εὐκλεῆ,
ὁμοούσιον, ὁμότιμον, ὁμόθρονον,
ἄναρχον, ἄγαν συμπαθῆ
καὶ ἀόρατον πιστῶς
βοῶμεν· Ὁ μόνος ἔχων
ἀθανασίαν ὁδήγει
ἡμᾶς, Θεέ, πρὸς δόξαν ἄληκτον.

Ἐκτενὴς καὶ Ἀπόλυσις, μεθ' ἣν ψάλλομεν τὸ ἐξῆς·

ᾠχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ Ξύλου.

Ἰνα διανύσωμεν ὁδὸν
τὴν στενὴν παρόντος τοῦ βίου
δοῦλοι οἱ Σοὶ ἀσφαλῶς,
χάριν Σου αἰτούμεθα,
Τριάς ὁμόθρονε,
ἀγαθὴ, ὁμοούσιε
καὶ πάνσεπτε, Πάτερ
σὺν Υἱῷ καὶ Πνεύματι,

καὶ Σὲ δοξάζοντες
ἄσμασι φαιδροῖς καὶ εὐτάκτοις
ὡς πηγὴν ἀφάτου ἐλέους
χάριτος πληρούμεθα τῆς θείας Σου.

Δέσποινα, πρόσδεξαι
τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου
καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς
ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου
εἰς σὲ ἀνατίθην,
Μῆτερ τοῦ Θεοῦ,
φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Δίστιχον.

Πάτερ, Λόγε, Πνεῦμα, Παναγία Τριάς,
εὐλόγει σὺν Νικηφόρῳ Χαραλάμπη.

**† ΕΛΟΣ ΗΑΙ ΔΟΞΑ
† Ω ΜΟΝΩ ΑΛΗΘΙΝΩ ΘΕΩ
ΗΜΩΝ**

Γλωσσάριον

- ἀλόχευτος:** αὐτὸς ποὺ γεννήθηκε χωρὶς λοχεΐα, ἀπὸ παρθένο.
- ἀμύμων:** ἄμωμος, ἄψογος, λαμπρός.
- γαυρίαμα:** ἀλαζονεία, ἔπαρσις.
- εὐτάκτως:** μὲ τάξη, μὲ προθυμία.
- ἰξευτής:** αὐτὸς ποὺ στήνει παγίδες, ποὺ συλλαμβάνει πτηνὰ μὲ ξόβεργες.
- ἴστωρ, ἴστορος:** γνώστης, ἔμπειρος, μάρτυς.
- νωθής, νωθέος:** νωθρός, ὀκνηρός.
- πάγη:** παγίδα.
- παναλκῆς:** πανίσχυρος, παντοδύναμος.
- συλλήπτωρ:** ἀντιλήπτορας, προστάτης, συνεργός, βοηθός.
- τρισοκλεής:** τρισένδοξος.
- τρισοφαής:** τρίφωτος, τριλαμπής.
- χαμαίζηλος:** αὐτὸς ποὺ ζηλεύει τὸ ἔδαφος, ποὺ παραμένει προσκολλημένος στὰ χαμηλά, στὰ γεώδη, ὄχι ὀ υψιπέτης.
- χρῶς, χρωτός:** ἡ ἐπιφάνεια τοῦ σώματος, ἡ ἐπιδερμίδα.

Τριαδική ἐνότης

Κατηχίσεις Ὁσίου Νεοφύτου τοῦ Ἐγκλειστού

Ἰδοὺ πῦρ καὶ φῶς καὶ φλόξ, ἰδοὺ πρόσωπα τρία διαιρούμενα τοῖς ὀνόμασιν, ἀλλὰ μία ἡ οὐσία· τὸ αὐτὸ πῦρ καὶ τὸ φῶς καὶ ἡ φλόξ θερμαίνει καὶ φωτίζει καὶ καίει, ἀλλ' ἑκατέρων ἡ ἐνέργεια, καὶ οὐ δύναταί τις εἰπεῖν ὅτι τοῦτο ἔκαυσε τὸ πῦρ καὶ οὐ μετέχει τὸ φῶς οὐδὲ ἡ φλόξ, ἢ τοῦτο ἐφώτισε τὸ φῶς καὶ οὐ μετέχει τὸ πῦρ οὐδὲ ἡ φλόξ, ἢ τοῦτο ἐφλεξεν ἡ φλόξ καὶ οὐ μετέχει τὸ πῦρ οὐδὲ τὸ φῶς τὸ ἐξ αὐτοῦ. Ὁσαύτως καὶ ὁ ἥλιος οὐκ ἐξ ἑτέρας οὐσίας, ἀλλ' ἐκ τῆς αὐτῆς ἔχει καὶ τὴν θερμὴν καὶ τὴν ἀκτίνα καὶ οὐδὲ ἥλιος χωρὶς ἀκτίνος καὶ θερμῆς, οὐδὲ θερμὴ καὶ ἀκτὶς χωρὶς ἡλίου προσγίνεται οὔτε θερμαίνει ἢ φωτίζει ἢ ξηραίνει ἐν τούτων χωρὶς τοῦ ἑτέρου· ἀμφοτέρων γὰρ τὸ φῶς καὶ ἡ θερμὴ ὡσαύτως καὶ ἡ ξηρασία προσγίνεται. Οὕτω καὶ ἐνταῦθα. Ἰδοὺ Πατὴρ καὶ Υἱὸς καὶ Ἅγιον Πνεῦμα. Ἰδοὺ πρόσωπα τρία, ἀλλὰ μία ἡ φύσις· ὁ αὐτὸς γὰρ Πατὴρ καὶ Υἱὸς καὶ Ἅγιον Πνεῦμα ἔκτισε κόσμον καὶ συνέχει τοῦτον καὶ περατοῖ πάλιν, ὅτε καὶ βούλεται, ἀλλ' ἑκατέρων ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ θέλημα ἐν καὶ οὐ δύναταί τις εἰπεῖν ὅτι τοῦτο μὲν ἔκτισεν ὁ Πατὴρ καὶ οὐ μετέχει ὁ Υἱὸς οὐδὲ τὸ Πνεῦμα, τοῦτο δὲ συνέχει ὁ Υἱὸς καὶ οὐ μετέχει ὁ Πατὴρ οὐδὲ τὸ Πνεῦμα, τοῦτο δὲ περατοῖ τὸ Πνεῦμα καὶ οὐ μετέχει ὁ Υἱὸς οὐδὲ ὁ Πατὴρ, ὡσπερ καὶ ἀνωτέρω διὰ πυρὸς καὶ ἡλίου σαφῶς παρέστησαν καὶ ὑποδείγματα τῶν τε ὑποστάσεων τὴν διαίρεσιν καὶ τῆς φύσεως τὴν ἐνότητα· ὧν γὰρ μία ἡ φύσις καὶ ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, πάντως καὶ τὸ θέλημα ἐν καὶ τὰ ἔργα κοινά.

Βιολογική Παραγωγή

ΒΙΤΑΛΟΦΟΣ Α.Β.Ε.Ε.

Άρδηνος 12-16, 116 36 Άδελφια

Τηλ: 210.921.7513, 210.921.4820 • Fax: 210.923.7033

www.capitalofos.gr • e-mail: info@capitalofos.gr